

PÁRTPOLITIKAI MUNKA A RAJKIKÉPZÉS IDŐSZAKÁBAN

Az 1950—51-es kik. év első szakasza — az egyes harcos kiképzés időszaka — befejezéshez közeledik és rövidesen kezdetét veszi a kik. magasabb formája — a rajkiképzés.

Az egyes harcos kik. időszakában az volt a feladat, hogy a fiatal harcosokkal megtanítsuk azokat az alapvető katonai ismereteket, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a kiképzést magasabb formában és színvonalon eredményesen folytathassuk.

Ebben az időszakban mind a parancsnoki karnak, mind a pártpolitikai apparátusnak lényegében az volt a feladata, hogy a gyárakból és a földekről a hadseregbe bevonult fiatalokat — dolgozó népünk fiait — fáradhatatlan munkájukkal előkészítsék a katonai kik. állandóan növekvő nagy feladatainak odaadó teljesítésére.

Az egyes harcos kik. ideje alatt minden egységnél kiépültek a pártpolitikai apparátus szervei — Párt-, DISz-vezetőségek, és a szakasz- és rajmegbízottak hálózata. A pártpolitikai apparátus tehát szervezeten felkészült az új nagyobb feladat teljesítésére. Az egyes harcos kik. ideje alatt szerzett gyakorlati tapasztalatok a fiatalabb pártpolitikai munkásokat is alkalmassá teszik, hogy a növekvő feladatoknak megfelelően jobb, alaposabb munkát végezhessenek. Megismerték a hadseregben folyó pártpolitikai munka különböző módszereivel. Saját területükön megismerték bajtársaikat, azok jó és rossz oldalait, így tisztában kell, hogy legyenek azzal, hogy kinek milyen segítséget kell nyújtani, kit milyen munkába lehet beállítani.

Egyszóval: megvan a lehetősége annak, hogy a soronkövetkező rajkiképzés időszakában a pártpolitikai apparátusra váró nagyobb feladatokat is sikeresen meg tudják oldani.

Hasonlóképpen elmondhatjuk ezt a parancsnoki karról is. Fiatal tisztjeink, parancsnokaink is jelentős tapasztalatot gyűjtöttek az egyes harcos kiképzése idején. Megismerték beosztottaikat, azok képességeit és fogytékosságait. Ez alatt az idő alatt nőtt vezető készségük és ezzel együtt megnövekedett önbizalmuk is.

Mindezek fontos tényezői annak, hogy bizakodással és fokozott akaráttal készülünk fel a rajkik. sikeres teljesítésére.

Mielőtt a rajkiképzéssel kapcsolatos pártpolitikai munka kérdésének megtárgyalásához fognánk, nem mulaszthatjuk el, hogy röviden visszatekintsünk az elmúlt kik. évre, illetve az elmúlt kik. évben a rajkiképzés időszakában előfordult hibáinkra. Fontos megtennünk ezt azért, mert csak hibáink ismerete adja számunkra azt a lehetőséget, hogy azok elkerülésére minden szükséges intézkedést idejében megtegyünk és így egy jobb munka alapjait rakjuk le.

A Honvédelmi Miniszter Bajtárs az 1949—50-es kik. évet lezáró értekezleten a következőkben mutatott rá ezen a téren elkövetett hibánkra: „Megállapítható az, hogy az egyes harcos kiképzésre szakaszparancsnokaink nem fordítottak kellő figyelmet. Már a kik. első szakaszában nem az egyéni kik.-re, hanem a tömegjellegű kik.-re fektettek súlyt.

Feltétlenül figyelembe kell venni a Miniszter Bajtársnak ezt a fontos megállapítását, nehogy a rajkik. során újra ebbe a hibába essünk. Világosan kell látnunk, ha az egyes harcos kiképzését nem a legnagyobb gonddal végezzük, ha nem a kik. legfontosabb, legszilárdabb alapjának tekintjük, úgy a további kiképzést homokra építjük és törvényszerűen súlyos hibát követünk el, hiányosságokkal kell majd küszködnünk az egész kik. év folyamán.

A Miniszter Bajtárs fentebb idézett megállapításában konkrétan nem mutatott rá, hogy a pártpolitikai munkások milyen hibákat követtek el az egyes harcossal, az egyes emberrel való foglalkozás terén, de minden politikai munkásnak éreznie kell, hogy ezen a téren bőven akad feladat: a pártpolitikai munka vonalán.

Hogy mennyire alapos volt a Miniszter Bajtárs fenti megállapítása, azt a most befejezéshez közeledő kik. időszakban előforduló hibák is igazolják. Még most is — nem egy alakulatunknál — tapasztalható, hogy az egyes harcosok kiképzését, nevelését egyes parancsnokok és politikai munkások is lebecsülik és egységüknél tömegjellegű kiképzést folytatnak.

Ezek a pk-ok — úgylátszik — nem értik eléggé, hogy a raj, szakasz, szd. stb. az egyes harcosból épül fel, noha bizonyára tudják, hogy az a raj, amelyikben akár egy-két bts. is nem ismeri tökéletesen feladatát, nincs alaposan kiképezve, nem teljesértékű. Az ilyen raj ki van téve annak, — hogy ma még a gyakorló harc feladatot, de háború esetén a valóságos harc feladatot nem képes megoldani és két hiányosan kiképzett harcos miatt esetleg elpusztul egy egész raj személyi állománya.

Nem szükséges további magyarázat ahhoz, hogy az a szakasz, szd. és így tovább, amelyik ilyen rajokból áll, háború esetén rengeteg felesleges vért — embert — veszít anélkül, hogy feladatát megoldotta volna. Az a parancsnok és politikai munkás, aki lebecsüli az egyes harcos kiképzését, nevelését: nem tudja maradéktalanul teljesíteni Pártunk és dolgozó népünk parancsát, hogy öntudatos, jól képzett, a harc minden helyzetében magát feltaláló rettenthetetlen harcosokat neveljen. Az ilyen parancsnok ágyú-töltelékeket nevel és mérhetetlen károkat okoz háború esetén emberben és anyagban egyaránt, dolgozó népünknek. Az ilyen parancsnok nem értette meg, hogy Népköztársaságunkban „legnagyobb érték a teremtő, a dolgozó ember“.

A Miniszter Bajtárs parancsában megszabta: „A csapatkiképzés keretében úgy az oktatás kezdeti időszakában, mint az egész kik. év folyamán a fő figyelmet a kisebb alakulatok és az egyes harcos kiképzésére kell fordítani.“

A Miniszter Bajtárs parancsában világosan láthatjuk, hogy kiképzésünknek — a rajkiképzéssel — egyik legdöntőbb emelkedőjéhez érkezünk, aminek maradéktalan teljesítésétől függ, hogy a további kiképzéshez milyen alapot rakunk le, hogy el fogja-e bírni ez az alap a még nagyobb, még nehezebb megterhelést, vagy az egész kik. év folyamán küszködünk majd a rajkiképzésben elkövetett hibák megszüntetéséért.

Mik tehát azok a feladatok, amelyek a pártpolitikai munkásokra és parancsnokokra várnak a rajkik. időszakában?

Mindenekelőtt a parancsnokoknak és politikai munkásoknak ki kell értékelni az alakiképzés időszakában felmerült jó tapasztalatokat és hibákat.

A parancsnoki karnak és a politikai apparátusnak világosan kell

látni azokat az eredményeket és hiányokat is, amik megmutatkoztak az alapképzés idején a kiképzésben és a pártpolitikai munkában, amik mint lendítők, vagy fékek jelentkeztek az eddigi munka során.

Ezeket a hiányosságokat és eredményeket mélyen tudatosítani kell a személyi állományban, hogy azok felszámolására, az eredmények általánosítására egyszerre mozduljon meg az egész személyi állomány.

Ezt a munkát a pártpolitikai apparátusnak — a Párt- és DISz-szervezeteknek — kell elvégezni. Taggyűléseken, pártnapokon, DISz-gyűléseken, tisztgyűléseken, személyi és szemléltető agitációban minden egyes tiszthez, harcoshoz el kell jutni, tudatosítani kell bennük, hogy a további munka sikere a feltárt hibák gyors felszámolásától függ. El kell érni, hogy minden tiszt, harcos személyileg érezze felelősnek magát a hibák kijavításáért. A tisztgyűlésen rá kell mutatni, hogy N. N. parancsnok ilyen és ilyen hibákat követett el, — nem készült fel a foglalkozásra, nem oktatta eléggé tiszteseit, stb. — ezért egységénél lemaradás tapasztalható; vagy X. Y. parancsnok naponta ellenőrizte tiszteseinek felkészülését, segítette őket, stb., ezért egysége jó eredményt mutatott fel a kiképzés során.

Ha így feltárjuk a parancsnokok előtt erős és gyenge oldalait, megmutatjuk nekik a hibákból való kivezető utat, feltétlenül nagy segítséget nyújtunk számukra ahhoz, hogy megtegyék az első lépést hibáik felszámolásához.

Ezután a parancsnokok és a politikai tisztek vegyék elő ismét a Miniszter Bajtárs parancsát, az 1949—50. kiképzési évek kiértékelő beszédét és alaposan tanulmányozzák át még egyszer — súllyal a rajkiképzés időszakának megfelelő részét. A miniszteri parancs és beszéd idevágó részének minden kérdését dolgozzák fel a saját tapasztalataik alapján és a parancs szellemében készüljenek fel a rajkiképzés végrehajtására.

A rajkiképzés időszakában nagy figyelmet kell szentelnünk a tisztek nevelése mellett a tisztetek nevelésére is. A rajkiképzés időszakában kell a rajparancsnoknak megtanulni egységének vezetését és irányítását. A Miniszter Bajtárs parancsában a tisztetektől a következőket követeli meg: „A tisztetek sajátítsák el a beosztásukkal járó kötelezettségeket; fokozzák szakismereteiket és sajátítsák el az alárendeltok oktatásának módszerét; teljesértékű tiszteteket kell kiképezni, akik rajukat, beosztottjaikat a harc valamennyi nemében bátran és szakszerűen tudják vezetni, békében pedig alárendeltjeiket helyesen tudják oktatni és így a szakkiképzésben a tisztek jó segítőitársaivá és beosztottjaiknak kiváló nevelőivé válnak.“

A pártpolitikai apparátus feladata, hogy minden segítséget megadjon a rajparancsnokoknak ahhoz, hogy ezt a feladatot sikerrel oldhassák meg. Rendszeresen kell foglalkozni a tisztetekkel. Allandóan figyelemmel kell kísérni felkészültségüket, problémáikat és minden eszközzel a segítségükre kell sietni problémáik és nehézségeik leküzdésében.

A század- és szakaszparancsnokok gondosan készítsék elő a rajparancsnokokat a kiképzési feladatokra, tartsanak számukra módszertani megbeszéléseket, mutassák be nekik az egyes harc feladatok levezetésének helyes módszerét és így napról-napra segítsék őket feladataik minél tökéletesebb végrehajtására. A kiképzésben kitűnt rajparancsnokokat dicsérjék meg, a parancsnokok állítsák a többi tisztet elé példaképül az ilyen tiszteteket. A pártpolitikai apparátus pedig népszerűsítse a személyi állomány előtt, tegyék ki a kiválóak táblájára az ilyen tisztet és velük, a kiváló harcosokkal erősítsék Párt- és DISz-szervezeteinket.

Ha a tisztesek állandóan érezni fogják a feléjük irányuló gondoskodást, és a pártpolitikai apparátus tudatosítja bennük nagy felelősségüket, minden remény megvan arra, hogy a Miniszter Bajtárs parancsa értelmében elsajátítsák feladataikat és valóban komoly támaszt jelentenek a tisztek számára a kiképzés sikeres folytatása közben.

Ugyancsak nagy szerepük van a rajkiképzés időszakában a szakasz- és rajmegbízottaknak is. Az ő feladatuk az, hogy egységük minden egyes tagjában, minden harcosban tudatosítsák a kiképzési feladatok elsajátításának fontosságát, azt, hogy a raj a ráváró feladatokat csak úgy tudja megoldani, ha minden harcos a legteljesebb odaadással vesz részt a kiképzésben és így teljesértékű harcosává válik rajának. Állandó feladatként kell tartani az egyes csatár köteleit, a beásást, az álcázást, stb. A rajmegbízottak és a DISz-aktívák lelkes példamutatásukkal, bajtársaiknak nyújtott állandó segítséggel — egyéni problémák és harc feladatok teljesítése közben, a beásásnál, rohamnál, stb. — komoly segítséget nyújthatnak a nehézségek leküzdésében. Ezt a feladatot a rajmegbízottak, szakaszmegbízottak csak úgy tudják ellátni, ha a politikai tisztek, politikai vezetők és párttitkárok rendszeresen eligazítják őket feladataikról és rendszeresen iskolázzák velük a kiképzéssel kapcsolatos agitációs, felvilágosító módszereket, és így alkalmassá teszik őket arra, hogy a mindennapi kiképzésben komoly segítséget nyújtsanak parancsnokaiknak. A rajmegbízottak feladata, hogy állandóan figyelemmel kísérjék a raj beosztottjainak katonai és politikai fejlődését, a kiemelkedőket népszerűsítsék és az elmaradóknak segítséget nyújtsanak.

A rajmegbízottakon, a Párt és a DISz aktíváin múlik az, hogy a harcosok mennyire értik meg, hogy harc közben teljesen egymásra vannak utalva, és egy-egy harcostól függ az, hogy a kapott feladatot vérveszteség nélkül és maradéktalanul tudják teljesíteni. A Miniszter Bajtárs parancsában rámutatott ennek a fontosságára. „A honvédet meg kell tanítani arra, hogy rajában vagy bármilyen kezelő személyzet keretében bármely beosztott munkáját végre tudja hajtani; így kell elérni, hogy a honvédek a harcban kölcsönösen helyettesíteni tudják egymást.”

A pártpolitikai apparátusnak és a parancsnokoknak az egész kiképzés folyamán világosan kell látni, hogy a Miniszter Bajtársnak ezt a parancsát csak az egyes harcosal való állandó foglalkozás, nevelés útján tudják teljesíteni.

Figyelembe kell venni a rajkiképzés időszakában azt, hogy az időjárás viszontagságai fokozottan igénybeveszik a harcosok erejét. Ugyanis a rajkiképzés időszaka a kemény téli hónapokra esik. Fel kell már most készülni arra, hogy a harcosok az időjárás nehézségei ellenére is a feladatokat maradéktalanul teljesítsék.

Fel kell készülni a kemény időjárás és kiképzéssel kapcsolatban a gyengélkedők magas számának megakadályozására. Időben ki kell osztani a bajtársaknak a téli óvócikkeket, állandóan törődni kell a bajtársak rendszeres tisztálkodásával, ellátásukkal. A pártpolitikai apparátus feladata, hogy a felvilágosító és példamutató munkájukkal — a hős szovjet harcosok, koreai harcosok példáival — minden harcoshoz eljussanak és tudatosítsák bennük, hogy Hazánk és Népünk védelmére minden időben és időjárásban készen kell lennünk. Emellett az idősebb, tapasztaltabb bajtársak tisztek, tiszthelyettesek is állandóan oktassák a bajtársakat arra, hogyan védekezhetnek pl. a lábfeltörés, fagyás, stb. ellen. Ugyanakkor gondoskod-

jon a pk-i kar és a pártpolitikai apparátus arról is, hogy a bajtársak szabadidejükben meleg szobában — kultúrfelvilágosító vagy háló szobában, stb. — kulturális pihenéssel, vagy a szabadban rendezett — a kiképzés nehézségeit leküzdeni segítő — sporttal tölthessék.

Meg kell érteni, hogy az indokolatlan gyengélkedők, vagy a gondatlanságból történő megbetegedések magas száma fékezi a kiképzés erőteljes előrehaladását. Ez azt jelenti, hogy a sok gyengélkedő kiesik a kiképzésből és az egész egység kiképzését visszaveti és az egész kiképzési év folyamán kinlódunk kell a lemaradottakkal. Az indokolatlanul gyengélkedőre járókat, akik kihúzzák magukat a feladat — esküben vállalt — kötelezettsége alól, meg kell fenytíteni, meg kell egységük előtt szégyeníteni.

A pártpolitikai apparátusnak irányt kell vennie arra, hogy az egyes harcok kiképzésének lezárásával a legjobb munkát végzőket a Párt tagjelöltjeinek soraiba és a DISz-tagságba felvegyék. A felvételnkor bízzák meg őket a rajkiképzés ideje alatt rájuk váró feladatokra. Adjon a Párt és a DISz-szervezet számukra konkrét feladatokat, kísérje munkájukat állandó figyelemmel.

Ez a cikk távolról sem öleli fel a rajkiképzéssel kapcsolatos pártpolitikai munkát teljes egészében és részletében, hanem csak rámutat néhány döntő kulcskérdésre, amelyeken keresztül a rajkiképzés idejében a pártpolitikai apparátusra váró sokrétű feladatot a politikai munkások meg tudják oldani. A politikai tiszték, pártpolitikai munkások feladata, hogy a kiképzés minden szakában megtalálják a sikerhez vezető helyes módszereket.

Ha a pártpolitikai apparátus a rajkiképzés időszakában felhasználja az egyes harcok kiképzésének időszakában szerzett tapasztalatait, ha ismét alaposan áttanulmányozzák a Honvédelmi Miniszter Bajtárs parancsát és az elmúlt kiképzési évet kiértékelő beszédét és ha munkájuk során még jobban erősítik és mozgósítják a Párt- és DISz-szervezeteket a Honvédelmi Miniszter Bajtárs parancsának teljesítésére, akkor az eredmény nem maradhat el, akkor hatalmas lépést tesznek a további még nagyobb feladatok sikeres megoldása felé.

NAGY LASZLO

örmester

A POLITIKAI NEVELÉS HIÁNYOSSÁGAI A CSAPATNÁL

Mindenki, aki kiképzéssel, emberekkel foglalkozik, tapasztalhatta már, hogy azok a bajtársak, akik a politikai ismeretek elsajátításában élen haladnak, katonai kötelezségeiket és feladataikat is elsőrendűen végzik. Mászóval, a katonai kiképzéshez való jó viszony alapja a politikai képzettség, a politikai öntudat.

Feltehetjük a kérdést: Miért van ez így?

A felelet egyszerű, világos. A katonai élet fáradalmakkal, testi és szellemi próbatételek sorozatával van telítve. Ezek elviselése kétféle módon lehetséges. Egyik mód a parancsnoktól s a parancsnokon keresztül az egész fenytítő gépezettől való rettegésben megszületett fegyelem módszere.